

בג"צ 3045/18 - אדוארד מושקוביץ נ' מדינת ישראל - מחלקת עררים בפרקליטות המדינה

בג"צ 3045/18 - אדוארד מושקוביץ נ' מדינת ישראל - מחלקת עררים בפרקליטות המדינה

בג"צ 3045/18

אדוארד מושקוביץ

נגד

מדינת ישראל - מחלקת עררים בפרקליטות המדינה
בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[31.05.2018]

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט ע' פוגלמן

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר:

בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גולדשטיין

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

עניינה של העתירה שלפנינו בבקשת העותר - שאינו מיוצג - כי נורה למשיבה לנמק מדוע לא תבטל את החלטתה לדחות את הערר שהגיש בדבר סגירת תיק משטרה שנפתח בגין תלונת העותר נגד מר עדוי עאמר (להלן: הנילון).

1. ביום 23.5.2016 הגיש העותר תלונה במשטרת ישראל (להלן גם: המשטרה), שבה טען, בין היתר, כי הנילון - אשר עמו עמד העותר בקשרים עסקיים שונים - גנב ממנו המחאות, זייף את חתימתו על גביהן, והפקיד בצורה זו כ-35,000 ש"ח לחשבונותיו (להלן: התלונה). העותר הוסיף וציין כי נטל עבור הנילון הלוואה לצורך רכישת רכב, בהתאם לסיכום ביניהם, וכי הנילון לא השיב לו את מלוא סכום ההלוואה. לשלמות התמונה יוער, כעולה מהתגובה המקדמית מטעם המשיבה, כי בעניין אחרון זה התנהל בין העותר לבין הנילון הליך אזרחי שהסתיים בפשרה (להלן: ההליך האזרחי). ביום 8.6.2017, לאחר שנגבו הודעות נוספות של העותר, וכן עדותו של הנילון, הודיעה משטרת ישראל לעותר על החלטתה שלא להוסיף ולחקור את התלונה בשל היעדר אשמה פלילית.

2. העותר הגיש ערר על ההחלטה ובו טען כי המשטרה התרשלה בטיפול בתלונתו משלא נקטה פעולות חקירה נוספות; וכי על פי חוות דעת גרפולוגית, שצורפה לערר, החתימות על ההמחאות שהופקדו לחשבונותיו של הנילון אינן של העותר. ביום 11.3.2018 דחתה מחלקת העררים בפרקליטות המדינה, היא המשיבה לעתירה, את הערר וקבעה כי לא נמצא מקום להתערב בהחלטת המשטרה לסגור את התיק. בהחלטה צוין כי הנילון הכחיש את טענות העותר; כי בחינת חומר הראיות מובילה למסקנה כי מהות הסכסוך בין השניים היא אזרחית-עסקית; וכי הצדדים אכן פעלו במישור זה במסגרת ההליך האזרחי, שהסתיים בהסכם פשרה.
3. להחלטה אחרונה זו מכוונת העתירה שלפניי. העותר טוען כי הסכסוך העסקי בינו לבין הנילון אינו רלוונטי לתלונתו באשר לזיוף ההמחאות; וכי בהחלטתה בערר המשיבה לא התייחסה לפעולות חקירה שבוצעו מלבד גביית עדויות, ולא פירטה אם נבדקה האותנטיות של החתימות המופיעות על גבי ההמחאות נושא התלונה.
- בתגובתה המקדמית טוענת המשיבה כי דין העתירה להידחות על הסף, הן בשל אי צירופו של הנילון כמשיב לה, הן מחמת היעדר עילה להתערבות בהחלטתה, בנתון בין היתר לביקורת שיפוטית המצומצמת המוחלת ככלל בדבר החלטות מעין אלו.
4. לאחר עיון בעתירה ובתגובה המקדמית מטעם המשיבה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, בהעדר עילה להתערבותו של בית משפט זה בהחלטה נושא העתירה. כידוע, שיקול הדעת המסור לרשויות התביעה בהחלטה על העמדה לדין פלילי הוא רחב ביותר ולא בנקל יתערב בית משפט זה בהחלטות מעין אלו (בג"ץ 4967/16 קטש נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 5 (13.9.2016); בג"ץ 2540/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.8.2015)). בהחלטה נושא העתירה נקבע - לאחר בחינת חומר הראיות - כי אין מקום להתערב בסגירת התיק משזה נסב על סכסוך בעל אופי אזרחי-עסקי בין הנילון לבין העותר. איני סבור כי השגות העותר על ההחלטה האמורה ובכלל זאת, טענותיו לגבי פעולות חקירה נדרשות לטעמו, מצביעות על חוסר סבירות קיצוני או פגם אחר המצדיק התערבות בפעולת רשויות התביעה על פי אמות המידה המקובלות בהקשר זה. לכך יש להוסיף כי העותר לא צירף את הנילון כמשיב לעתירה, באופן שלא רק שולל ממנו את האפשרות להגיב על הטענות בעניינו, אלא גם עלול לפגוע בתשתית העובדתית הרלוונטית לבחינת העתירה (ראו למשל, בג"ץ 7323/16 כיואן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 6 (4.1.2017); בג"ץ 9363/12 קטש נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 3 (29.4.2013)).
- אשר על כן, העתירה נדחת.
- אין צו להוצאות.
- ניתן היום, ט"ו בסיון התשע"ח (31.5.2018).